

Skeppet Albertina

Det byggdes ett skepp uti Norden,
Albertina, så var det skeppets namn.
Pumpa läns!
Albertina, låt så vara.
Albertina, ingen fara.
Albertina, så var det skeppets namn.
Pumpa läns!

Och det skeppet är allaredan tacklat,
det är tacklat med master och med rår.

Och det skeppet är allaredan målat,
det är målat i rött och gredelint.

Och det skeppet är allaredan lastat,
det är lastat med öl och brännevin.

Och det skeppet är allaredan färdigt,
det är färdigt att lägga ut från land.

Till Maderia vi skola styra färden,
till Maderia vi färden styra skall.

På böljorna gungar Albertina,
ja, hon gungar på böljorna de blå.

Och där gråter en flicka på stranden,
ja, hon gråter för den vän, som är på sjön.

Men nu så är Albertina strandad,
hon är strandad bland bränningar och skär.

och sjömans grav är allaredan grävder,
den är grävder i böljorna de blå.

Och hans gravskrift är allaredan skriven,
den är skriven på förgyllande latin.

Och flickan, som står på strand och gråter,
ja, hon gråter för en sjöman, som ej finns.

Ty hans brudsäng är allaredan bäddad,
den är bäddad bland bränningar och skär.

*(För personer med amerikansk film-mentalitet
rekommenderas följande slut:)*

Men nu så är Albertina bärgad,
hon är bärgad bland bränningar och skär!